

En una entrevista a 'Der Spiegel', la ministra d'Afers Exteriors israeliana, Tzipi Livni, de quaranta-vuit anys, justifica els atacs d'Israel sobre el Líban, ens parla del dèbil Govern libanès que ha estat incapaç de contenir Hezbollah i comenta el paper de Síria i de l'Iran en el conflicte actual.

Senyora ministra, després que Hezbollah va atacar una patrulla i va segrestar dos soldats, el vostre Govern va llançar una ofensiva militar que justifiqueu com a dret amb la resposta armada davant d'un atac. Què té a veure el bombardeig de Beirut amb el dret a la defensa?

—La legitimitat de la nostra resposta rau en la magnitud de l'amenaça, i no en aquest atac específic. Hezbollah representa una amenaça real per a nosaltres, i això ho reconeix el món sencer. El xeic Hassan Nasrallah vol assumir una posició de provocador per evitar que hi haja pau a Israel i al Líban. Israel combatrà Hezbollah allà on siga. El seu comandament central es troba al sud de Beirut, per això vam bombardejar aquella àrea.

—Per què les forces aèries d'Israel van bombardejar l'aeroport de Beirut?

—Volíem evitar dues coses: el trasllat dels dos soldats a algun amagatall de fora del Líban i la importació d'armes.

—Els pares dels soldats capturats pressionen perquè allibereu presoners àrabs de les presons israelianes a canvi dels seus fills.

—Estic en contacte amb els pares dels soldats segrestats. És evident que tenim una responsabilitat envers aquestes vides, però també hem de protegir els interessos del Govern israelià. Demanem l'alliberament incondicional dels soldats i esperem que la comunitat internacional ens faça costat en aquesta reclamació.

—Com reaccioneu davant les crítiques abassegadores de la comunitat internacional per la mort de tantes víctimes innocents?

—Lamente profundament les víctimes civils. Però hi ha una diferència molt significativa entre nosaltres i els nostres enemics: ens estem defensant de tot aquell qui ens ataca, i fem tots els possibles per evitar les víctimes civils.

“Mai més pot tornar a haver-hi un Hezbollah”

Hezbollah, en canvi, dirigeix intencionadament les seues bombes contra les cases dels ciutadans no involucrats, contra dones i xiquets. Israel només ataca llocs on, pel que sabem, hi ha terroristes. El problema és que Hezbollah amaga algunes armes en cases particulars.

—I això justifica el creixent nombre de civils que han estat assassinats?

—Com a governants de l'estat d'Israel ens enfrontem amb un dilema: hem d'exposar els nostres ciutadans a una amenaça així o hem d'atacar? I per cert, nosaltres fem una cosa que no fa-

ria cap altre país: advertim els civils, fent ús de la televisió libanesa, de la ràdio i de pamflets que escampem per les zones afectades. Els demanem que abandonen les cases i que es posen a recer.

—Quina és la finalitat de l'acció militar?

—Nosaltres no només perseguim una acció militar determinada, sinó que compartim les demandes de la comunitat internacional. És a dir: cal que el Líban tinga un Govern i un exèrcit. No podem permetre que hi haja milícies i organitzacions terroristes, com ara Hezbollah. Cal desarmar aquest grup

“Cal que el Líban tinga un Govern i un exèrcit. No podem permetre que hi haja milícies i organitzacions terroristes”

terrorista. No pot ser que Síria i l'Iran continuen armant-los. No poden continuar havent-hi bases de Hezbollah al sud del Líban. Cal establir-hi l'exèrcit libanès. Ara ja fa un temps que la comunitat internacional va exigir al Govern libanès que complira amb les seues responsabilitats, i encara no ho ha fet.

—La complicada situació política al Líban fa que el Govern libanès siga extremadament dèbil. Fins a quin punt els podem fer del tot responsables dels atacs violents de Hezbollah, sota aquestes condicions?

“La comunitat internacional hauria de fer més costat a Israel, en un moment com aquest”

—Tant si és dèbil com si és fort, un Govern té sempre la responsabilitat del que passa al seu país. Actualment, ens plantejem la qüestió de si hem d'enfortir el Govern libanès des de fora perquè pugui complir amb les seues responsabilitats.

—No són més responsables l'Iran i Síria dels atacs violents que ha comès Hezbollah?

—Hezbollah és un dels tentacles de l'Iran. Comparteixen la mateixa ideologia terrible. És una ideologia de l'odi, alimentada pel desig de destruir Israel. Síria fa costat a Hezbollah, d'una banda, proveint-li armes, i de l'altra, actuant com a conducte de lliurament d'armes d'altres països.

—Teniu por que l'Iran i Síria s'involucren en la guerra?

—Espere que no caiguen en aquesta temptació. Seria una gran equivocació.

—El desplegament de forces de pau internacionals seria una manera d'acabar aquest conflicte?

—Estem estudiant aquesta possibilitat. Però el més perillós de la situació actual seria un alto el foc sense acords immediats. La comunitat internacional no hauria de demanar un alto el foc que creara un buit de poder. Seria una victòria per a Hezbollah.

—Creieu que la comunitat internacional ha fet massa poc per desarmar Hezbollah?

—La comunitat internacional ja ha aconseguit un dels majors èxits, la retirada de l'exèrcit sirià del Líban. Fou una de les poques vegades que el món va presentar un front unit que va generar un procés positiu. Ara hem d'acabar el treball.

—La retirada de les tropes israelianes de la zona de seguretat del sud del Líban l'any 2000 va ser un error?

—No m'agrada plantejar-me els “i si...”. Israel va prendre una decisió en aquells moments que, vist des del punt de vista actual, era molt arriscada. El mateix podríem dir de la retirada de la franja de Gaza. Israel també rep atacs des d'aquella zona i fins i tot ens hi han capturat un soldat. Per això la comunitat internacional hauria de fer més costat a Israel, en un moment com aquest.

Christoph Schult

© Der Spiegel – EL TEMPS
Traducció: Maite Insa

